

Casa de l'Avinguda d'Emili Monturiol, num. 72

Sant Fost de Campsentelles

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Avinguda d'Emili Monturiol, num. 72

Coordenades:

Latitud: 41.524941104108
Longitud: 2.2255820111696
UTM Est (X): 435389
UTM Nord (Y): 4597323

Classificació

Número de fitxa 08209 - 124
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1934
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Sant Fost de Campsentelles. Zona 03, Clau ECRv (edificació a conservar i rehabilitar amb valor històric).
Data aprovació: dl., 22/07/2013 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 5475003DF3957N0001OY
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 25/03/2024 - 08:39

Descripció

Casa unifamiliar exempta i envoltada de jardí, formada per tres volums de diferents alçades i que consta de planta baixa i pis. La coberta és composta a quatre vessants en el cos principal; a dos vessants en el cos septentrional i a tres vessants en el cos meridional. Totes les cobertes acaben amb ràfec format per una motllura.

Té una petita terrassa a l'angle nord-oriental i una altra a l'angle sud-oriental. Sobresurt una tribuna amb coberta de teules a la façana de ponent. Combina obertures de llinda recta amb d'altres d'arc de punt rodó. El parament és llis, arrebossat i pintat de blanc.

Observacions:

L'Avinguda Emili Monturiol deu el seu nom al doctor homònim que estiuejava en una de les torres d'aquest carrer.

El Ple municipal del setembre de 1926 acorda donar-li aquest nom i col·loca una placa que encara es conserva.

Història

L'avinguda d'Emili Monturiol és una promoció homogènia i executada amb pocs anys de diferència de nombrosos xalets d'estiueig, la major part projectats pel mateix Romaní (gairebé una quarantena). Tots ells ben amarats de l'esperit noucentista, que recollia la tradició pairal catalana amb elements extrets del repertori neoclàssic. En elles els elements bàsics tradicionals són fàcilment identificables: teulades romanes amb ràfecs sortints, sense canalons, i sovint amb terracota o urnes de ceràmica vidrada o coronaments; cantonades exteriors de pedra o ciment, arcs de mig punt, sovint en agrupacions a les portes i a les obertures de les finestres; sòcols de pedra o ciment; de manera freqüent tenen una torreta quadrada o mirador amb teulada piramidal; la balconada ocasional, *loggia* o pèrgola.

Dels projectes de Romaní, 13 eren a Can Calet, 20 a altres parts de Sant Fost de Campsentelles i 9 a La Llagosta. Les cases més grans eren totes a la carretera de La Roca-Sant Adrià o molt a prop. A la carretera de la Roca els clients eren Salvador Mas (1928), José Pibet (octubre de 1929), Juan Serrallach (octubre de 1929) i al carrer Sant Jeroni eren Ramon Mor (1927), José Llop (gener de 1928), José Pibet (octubre de 1930), José Pibet (octubre de 1933) i Pere Estivill (maig de 1933).

Bibliografia

BROUGHTON, M. (2009). "Mariano Romaní, arquitecte", dins *Campsentelles*, 12. Centre d'Estudis Santfostencs. Amics de Cabanyes.

PÉREZ GÓMEZ, Xavier i PÉREZ GÓMEZ, Ferran (1990). *Sant Fost, història d'un poble. Dels orígens a la Guerra Civil*. Ajuntament de Sant Fost de Campsentelles, p. 147.

